

de
Gouden
Kandelaar

**HET WOORD GODS
EN HET GETUIGENIS VAN JEZUS**

GODS HUIS

C.J.B. Harrison

Aflevering 154

HET WOORD GODS EN HET GETUIGENIS VAN JEZUS

INLEIDING

“... om het woord Gods en het getuigenis van Jezus” (Op. 1:9).

“... om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden” (Op. 6:9).

“... haar nageslacht, die de geboden van God bewaren, en het getuigenis van Jezus hebben” (Op. 12:17).

“... uw broederen, die het getuigenis van Jezus hebben” (Op. 19: 10).

Het brandpunt van goddelijke belangen op aarde

In deze uitdrukkingen, die uiteindelijk neerkomen op een en dezelfde uitdrukking, vinden we niets minder dan het brandpunt van goddelijke belangen op aarde, en het brandpunt van alle tegenstand van de vijand. Er is iets op aarde waar Gods oog op rust en dat Hem bovenal ter harte gaat, en daarom hoeft het ons niet te verbazen dat de aandacht van de vijand ook daarop gericht is. Ja, het is datgene waar de toorn van de vijand vóór alles tegen gekant is.

Ieder die er in deze tijd naar verlangt met God te wandelen, die ernaar verlangt in gemeenschap met Hem te zijn, merkt dat hij in een heel reële geestelijke strijd betrokken is. Er is geen twijfel mogelijk: we zijn betrokken bij iets geweldigs dat uitgevochten wordt. Iedereen die bidt weet dat er een strijd gaande is. Ieder die dicht bij de Here leeft, weet dat het geen gemakkelijke weg is. Een immens conflict woedt in de geestelijke wereld. Maar door alle eeuwen heen is het zo geweest dat wat van God is slechts tot stand komt langs de weg van de felste strijd. Wanneer iets voor God van vitaal belang is, geeft het altijd een intense strijd. Er is een geweldige tegenstand, er is een worstelen, een strijden – en dan komt de overwinning.

Als er dan iets is in onze tijd dat van zo'n groot belang is en waar zoveel van afhangt, moeten we weten wat dat is. Als we niet heel goed weten waar we in betrokken zijn en waar het om gaat, raken we in

verwarring en weten we met de situatie geen raad. Misschien trekken we ons terug uit de strijd omdat we er niets van begrijpen – we kunnen er geen touw aan vastknopen. Het is van het grootste belang dat we dat wel kunnen, dat we weten wat in deze tijd het allerbelangrijkste is.

Als er één manier is waarop de vijand probeert ons, het volk van God, af te houden van het allerbelangrijkste, dan is dat wel door ons bezig te doen zijn met andere dingen, zodat in de uiteindelijke beslissende tijd Gods volk door allerlei onbelangrijke dingen in beslag genomen is. Ja, dat is waar. Satan wil ons laten strijden over kleine bijkomstigheden, over dingen van historisch belang, die door de jaren zo gegroeid zijn. Maar het gaat om het nu. Wat doet God nu? Zijn wij er bij betrokken? En omdat sommigen van ons er inderdaad middenin staan, worden we geconfronteerd met een reactie, met machten die bijna overweldigend zijn. Wat is dit dan? Waar gaat het nu om?

Wel, “Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad” (Ps. 119:105). We gaan terug naar het Woord van God en zien wat Hij te zeggen heeft. Ik geloof dat we in deze teksten uit Openbaring, het boek van de eindtijd, een sleutel vinden tot het antwoord op onze vraag. Johannes is het type van een man in volledige gemeenschap met God, die voor God telt in een tijd van grote moeilijkheden. Het was een tijd van afval aan alle kanten en toch was er in deze man iets dat God vertegenwoordigde – een man in moeilijke omstandigheden, afgevoerd van het toneel waar werkelijk iets scheen te gebeuren, volkomen uitgeschakeld naar de mens gezien, en toch een man die de uitdrukking was van gemeenschap met God in deze situatie. De verklaring die Johannes ons geeft van datgene waar hij doorheen ging, vinden we in die woorden: “om het woord Gods en het getuigenis van Jezus”. En als we even verder bij die andere passage komen, gebruikt de apostel hele sterke woorden. In zijn visioen zag hij “de zielen van hen, die *geslacht* waren om het woord van God en om het getuigenis, dat zij hadden”.

Er zijn daarom twee factoren in deze zaak, in deze realiteit die van zo’n groot belang is voor God en die het doelwit is van de aanvallen van de vijand. Er zijn twee factoren en beide zijn belangrijk.

HET WOORD VAN GOD

De eerste factor is het Woord van God. Waarom was Johannes hier? “Om het woord Gods”. Waarom waren ze geslacht? “Om het woord van God”. Waarom gebeuren deze dingen? “Vanwege het woord van God”. Ja, en om het tweede punt, “het getuigenis van Jezus”. Maar wat is het woord van God, dat dit alles teweegbrengt? Wat is het Woord van God, dat deze ontzaglijke vijandschap uitlokt?

We dienen een juist begrip te hebben van wat God zelf bedoelt met “het Woord van God”. Hij bedoelt niet slechts de bijbel – dat we geslacht worden omdat we de bijbel hebben. We worden allesbehalve geslacht. Men kan bijbels kopen in iedere boekhandel. Het heeft niets te maken met de bijbel, behalve dat de bijbel het instrument is van Gods openbaring van Zichzelf. De bijbel kan de bijbel zijn, maar tegelijk een gesloten boek. Nee, het is meer dan dat. Het is zelfs niet de bijbelse leer. Je wordt niet geslacht omdat je er een gezonde evangelische leer op na houdt. Ja, nog sterker, een gezonde leer alleen kan iets dodelijks zijn. Uiteraard moeten we gezond zijn in de leer en de Schrift, maar er is iets wat daar bovenuit gaat en dat te maken heeft met het *geestelijk* verstaan van de *betekenis* van de Schrift.

a) De openbaring van God zoals Hij is

Wat is het Woord van God? We moeten hierover duidelijk zijn. We kunnen ons niet veroorloven om een te geringe voorstelling van het Woord van God te hebben. Uiteraard is het Woord van God het spreken van God. Maar ik wil het nog anders formuleren; het is de *openbaring* van God en de openbaring van Zijn gedachten en wil.

Het is in de eerste plaats de *openbaring* van God zelf, zoals Hij in werkelijkheid is. Een woord is een middel om je uit te drukken. Het is een middel waardoor ideeën worden overgedragen. En het Woord van God is het overbrengen aan de mensen van wat God is, hoe Hij is – niet de God van menselijke voorstellingen, niet de God van een verzwakt christendom, maar God zoals Hij is. “Onze God is een verterend vuur” (Hebr. 12:29).

Hoe weinig wordt God gekend zoals Hij is! Toch heeft God Zich geopenbaard zoals Hij werkelijk is. Maar hoeveel van die openbaring is er werkelijk doorgebroken? Voor elk glimpje van Hem danken we Hem; maar hoeveel meer hebben we nodig van de levende God, van een machtige ont-hulling van hoe God is – en bovenal hoe God is in de Persoon van Zijn Zoon. Wat heeft God iets geweldigs gedaan door Zijn eniggeboren Zoon in de wereld te zenden, die Zichzelf ontledigd heeft en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen!

b) De openbaring van Gods gedachten en wil

Ja, “het Woord van God” is de openbaring van God zelf door Jezus Christus. Maar het is meer dan dat. Het is de openbaring van Gods gedachten en bedoeling en wil aangaande alle dingen. Het Woord van God houdt alles in; het is de uitdrukking van Gods gedachte over de dingen. Wat is het toch nodig dat Gods gedachten bekend gemaakt worden, zodat we ze kunnen zien – zodat we ze kunnen begrijpen en weten wat God beoogt. Eén van de voornaamste verwijten van de profeet Jeremia betrof de profeten die “het gezicht van hun eigen hart” spraken, en niets gezien hadden. De Here zegt dat ze “Mijn woorden van elkander stelen” (Jer. 23:16,30); het is allemaal tweedehands, iets van mensen, iets uit boeken, enzovoort. Dat is niet het Woord van God. Het Woord van God is wat de Heilige Geest in kracht openbaart van Gods eigen gedachten.

c) De verwezenlijking van Gods gedachte

Het Woord van God is de openbaring van God zelf en de openbaring door de Heilige Geest van Zijn gedachten en wil. Maar daar houdt het niet op. Het Woord van God is openbaring die moet leiden tot verwezenlijking. Het is niet slechts de openbaring van Gods hart; het is de verwezenlijking daarvan door het Woord van God. Het komt er op aan dat het woord werkzaam is en iets tot stand brengt, niet slechts zien hoe God is en wat Hij verlangt. Waar het om gaat is een volk waarin dit begint te werken. Johannes was niet op Patmos omdat hij instemde met de bijbel en de openbaring daarin. Hij was daar omdat het waar was in hem. Omdat Gods gedachten begonnen te werken in zijn eigen leven en hem maakten tot een bepaald soort mens, werd de toorn van de vijand opgewekt en richtte zich tegen hem. Het is niet alleen het Woord van God geopenbaard, maar gerealiseerd, wat de satan haat. Hij haat de werking van het woord.

Het Woord van God is zonder waarde, of op zijn minst heeft het zijn doel niet bereikt, als het niet geleefd en zichtbaar gemaakt wordt. We

moeten nooit tevreden zijn met een objectief vatten van Gods gedachten, terwijl wijzelf precies dezelfde blijven die we altijd al geweest zijn. Wij moeten geen mensen zijn die wel een prachtig ideaal hebben, maar in wie het duidelijk blijkt dat dat ideaal niet werkt. Dat is de strijd. Waar het een werk begint te doen, daar komt de vijand in opstand. Dan wordt hij woedend. Het interesseert hem niet hoe “gezond” we zijn in de leer, zolang het maar niet werkt. Het kan hem niet schelen wat voor waarheid we er op na houden over de wederkomst, of waar dan ook over, zolang het maar niet werkt. Maar God is niet tevreden met een openbaring zonder een verwezenlijking.

Christus, de volle openbaring van het Woord van God

Wat is het Woord van God? Wat is de inhoud ervan? Er is een *betekenis* achter de tekst. Het is heel belangrijk de tekst te kennen – we dienen allemaal onze bijbel te kennen, we dienen allemaal te weten wat er in Genesis staat, en wat in Kronieken, enzovoorts. Het is van het grootste belang dat we onze bijbel kennen. Maar je kunt de hele bijbel kennen zonder te weten wat het betekent. Het is de *betekenis* van de bijbel waar het op aan komt. De Heilige Geest moet het verlichten en zeggen: “Dát is wat Ik daarmee bedoel, dát is de betekenis daarvan”, en als dat gebeurt, dan is dat openbaring. Jarenlang heeft de Kerk de brief aan de Efeziërs gehad, maar zeer weinigen hebben gezien wat deze betekent. We moeten er licht over krijgen.

De eigenlijke betekenis van het gehele Woord van God is Christus. Met andere woorden, God heeft Zich volledig geopenbaard in de persoon van Zijn Zoon, die de betekenis is van alle dingen. Als we de betekenis van Christus niet gezien hebben, kennen we de betekenis van het Woord van God niet. Waar het op aan komt is dit: Onze Christus moet veel groter zijn dan onze bijbelopvattingen. De betekenis van ieder boek moet in Hem begrepen zijn. Hij moet alles overschaduwen. Geen enkel boek, hoezeer ook tot hulp, betekent iets, tenzij het zijn betekenis vindt in Christus. De Persoon is de betekenis.

Iedere schriftplaats, tot de kleinste toe, heeft te maken met de Persoon. “Er zal niet één jota of één tittel vergaan”, zegt de Here; en ik geloof dat de vervulling van de wet de belichaming in Christus is van de werkelijkheid die achter de wet ligt. Het is Christus zelf; er schuilt een betekenis in ieder stukje van de wet, die zijn vervulling vindt in de Persoon. Er ligt een betekenis in alle heerlijkheden van Israëls bestel, een

eeuwige en blijvende werkelijkheid daarachter, “de hemelse dingen zelf” (Heb. 9:23, zie ook Heb. 8:1-5, 9:1-10, 10:1). De hemelse dingen zelf worden alle gerealiseerd in een Persoon die alles zal vervullen. En onze Christus moet groter en groter worden, zodat de inhoud en betekenis van het Woord van God steeds groter worden.

Wat een tegenstand is er vaak geweest tegen de uitspraak dat we een steeds groter wordende Christus nodig hebben! De mensen zeggen: “Hoe kan Christus steeds groter worden? Wat een onzin!” Uiteraard kan Hij niet letterlijk groter worden, maar Hij kan veel meer voor u en mij gaan betekenen. U en ik hebben een Persoon nodig die vandaag veel groter voor ons is dan een paar maanden geleden, totdat we uitroepen: “O, wat een Christus heb ik!” Dat zei u een paar maanden geleden niet. Toen zei u: “Wat ben ik blij dat ik gered ben!” Prijs de Here daarvoor, maar “wat een Christus heb ik” is anders. Het motto van Paulus is: “Het leven is mij Christus” (Fil. 1:21), omdat hij iets van de grootheid van Christus gezien heeft.

Het Woord van God werkzaam

We willen niet alleen stilstaan bij de betekenis van het Woord, maar ook bij de toepassing en verwezenlijking ervan in ons leven – het Woord van God geopenbaard en werkzaam. De vraag is hoeveel het *uitwerkt*. Pas als Gods Woord in ons leven begint te werken, beginnen de moeilijkheden. We willen een paar voorbeelden hiervan zien.

a) Christus als Heer

We zijn het er allen over eens dat, volgens de bijbel, Jezus Christus Heer is. Dat zegt het Nieuwe Testament. “Deze is aller Heer” (Hand. 10:36). Ja, maar laat me dat in mijn leven toepassen en zeggen: “Here, ik wil dat U absoluut Heer bent over alles in mijn leven”, dan komen de problemen, nietwaar? Mijn hele leven komt op de kop te staan. De Heilige Geest komt en zegt: “Ik ben hier geen Heer, Ik ben daar geen Heer”. “Maar Here, ik kan toch niet... Ik ben het er niet mee eens. Dat zou ik nooit kunnen.” En zo keren velen zich af van die aanvankelijke overgave aan de heerschappij van Christus, en de vijand lacht. “*Een theoretische Heer* – het werkt niet”. Ja, waar we het Woord van God toepassen begint alles in beroering te komen.

Neem bijvoorbeeld een kind van God, die in zijn huis eenvoudig zegt: “Here, ik wil dat U absoluut Heer van mijn leven bent”. En als hij dan

naar kantoor gaat wil hij ook dat Jezus daar zijn Heer is. “Here, als er iets is dat niet naar Uw wil is, laat het me dan alstublieft zien.” Dat is een goed verbond. Ja, maar dan beginnen er dingen te gebeuren, moeilijke dingen, misverstanden enzovoort, en zij die zich het meest aan de Heer hebben toegewijd, schijnen in de grootste moeilijkheden te raken. Aanvankelijk weten ze niet of het aan hen ligt of aan de anderen. De strijd om het getuigenis dat Jezus Heer is, is in alle hevigheid ontbrand.

b) Christus ons leven

Dan een ander punt: Christus niet alleen als Heer, maar als ons leven. We lezen in het Nieuwe Testament dat Christus ons leven is (Col. 3:4). Maar hoe kan Christus ooit ons leven zijn? Alleen wanneer ik kan zeggen: “Niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij” (Gal. 2:20). Dit veronderstelt dus een totale toewijding aan het kruis: “Ik wil mijn leven niet meer leven, Here; ik wil graag dat U Uw leven leeft.” Wat een geweldige crisis is er nodig om het Woord waar te maken! Christus ons leven! O vrienden, het is diep tragisch dat Gods volk naar een objectieve waarheid in de Schrift kijkt en zegt: “O ja, Christus is ons leven, dus zit het wel goed met ons” – maar in de praktijk, in onze ervaring, is Hij ons leven niet. Het is iets ontzaglijks als we werkelijk leven in de kracht van Zijn opstandingsleven. Het kan alleen daar plaatsvinden waar het kruis aanvaard wordt en wij zeggen: “Here, ik moet opstappen – er is teveel van mij”. En laten we niet denken dat dit een soort ellendig, alsmaar in onszelf kijkend leven is. Allerm minst. Het is een praktische crisis: “Here, geen nonsens meer: ik wil Uw leven, niet het mijne” – dat is alles. Hij antwoordt: “Dat is goed mijn kind, Ik zal je laten zien wat dat betekent”, en dan gaat het gebeuren. Christus komt door dat leven heen en waar dat leven gaat, gebeurt er iets. Dan is het Woord van God in werking.

c) Christus ons leven samen

Neem een andere belangrijke factor. “Christus *ons* leven”, dat is *gezamenlijk*. God heeft een openbaring gegeven van wat Hij bedoelt met de Gemeente – Christus als het leven van Zijn volk. Er staat niets in het Woord over godsdienstige ordes of kerkgenootschappen en dergelijke. Ze bestaan gewoon niet. Maar men zegt: “Dat is wel zo, maar zie je, het is zo gemakkelijk... We moeten wel zoiets hebben. Het staat natuurlijk niet in het Woord, maar zoals de situatie nu eenmaal is, moeten we er het beste maar van maken.” Het Woord van God wordt van kracht beroofd. Maar als wij het Woord nemen en zeggen: “Here, wij staan voor wat U

geopenbaard hebt: maak het tot een werkelijkheid in ons als Uw volk” – dan beginnen de moeilijkheden pas. We willen niets voor onszelf, wij willen alleen wat er in het Woord van God staat; maar toch beginnen dan de moeilijkheden. Als het Woord van God werkelijkheid wordt, veroorzaakt dat moeilijkheden.

We willen hier niet langer bij stil blijven staan, maar laten we het ter harte nemen. Er is een strijd gaande om de *werkelijkheid* van de gemeente: de heiligen, die samen wonen in waarachtige geestelijke eenheid, die Christus kennen als hun ene Leven en Hoofd in de kracht van de Heilige Geest. Maar *dat* is Gods gedachte hierover, *dat* is het Woord van God dat werkelijkheid moet worden en tot uitdrukking moet komen. *Daarover* is er dus een strijd gaande! De vijand haat die werkelijkheid. Hij zegt: “Houd het toch theoretisch – breng het wat meer op aards niveau, zodat het meer aansluiting vindt bij menselijke gedachten”. Maar Gods Woord zegt: Nee!

HET GETUIGENIS VAN JEZUS

We willen nu kort stilstaan bij de tweede factor, die zo buitengewoon belangrijk is: “het getuigenis van Jezus”.

a) Het karakter van Christus

Het woord getuigenis spreekt van een spontaan of onbewust getuigen; het is het getuigenis *van* Hem – dat wil zeggen, het is Jezus, belichaamd en uitgedrukt in leven. Wij zijn slechts een getuigenis in de mate waarin Jezus geopenbaard wordt. Het getuigenis is niet dat men een bepaalde leer of mening uitdraagt, nee, het is leven dat zichtbaar wordt. Paulus zegt: “... te allen tijde het sterven van Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus zich in ons lichaam openbare” (2 Cor. 4:10). Het is Jezus, zichtbaar uitgedrukt. Hoe? Door Zijn karakter. De vijand is niet geïnteresseerd in karakterloze christenen. We bedoelen uiteraard het karakter van Christus en niet dat van onszelf. Tenzij er iets aan ons te merken is van wie Christus is, hebben we geen invloed, gaat er niets van ons uit.

Wat kenmerkt vooral Zijn karakter? Ik denk dat we het in één woord kunnen samenvatten – zachtmoedigheid, en dat is onzelfzuchtigheid. Maar *wij* kunnen dat niet maken; alleen de Here in ons leven kan het doen. Voor ons is het christelijk leven onmogelijk. Alleen Christus kan het leven. U moet zeggen: “Here, ik geef het op – maar gaat U alstublieft door met mij”. Zo vindt u de overwinning. En in Zijn genade gaat Hij door, Zijn schoonheid zal in ons gezien worden, omdat Hij er is. En laten we tegen elkaar zeggen: Hij *is* er! Geloofd zij Zijn Naam! Christus in ons is de hoop der heerlijkheid, en als Christus in ons is, dan is ook Zijn zachtmoedigheid in ons, en dan kunnen we Hem ervoor vertrouwen dat het in ons zichtbaar zal worden. En niet alleen Zijn karakter, maar ook Zijn kruis is er; ja, het is een gekruisigd leven, het leven van Jezus. De naam Jezus spreekt van Zijn mens-zijn en van Zijn nederigheid en van Zijn lijden. Tot zo’n mens wil de Here ons maken. Dat is het getuigenis.

b) Het kruis van Christus

Wat een pijnlijke weg is dit! Door welke beproevingen we ook heen gaan, het is opdat het getuigenis van Jezus geopenbaard mag worden. Ik sprak pas met een broeder die door zware beproevingen heen was gegaan, en ik zei tegen hem: “Wel, hoe staat het ermee? Is er verandering in de situatie, is er enige verbetering?” Zijn antwoord maakte me blij. Hij zei: “Nee, dat niet, maar wij zijn wel veranderd!” Prijs de Heer! En de Heer houdt ons in het vuur dat wij graag wat zouden willen laten afkoelen. Hij houdt ons in het vuur omdat Hij zegt: “Ik wil je veranderen”. Ja, het is het leven van Jezus dat Hij hebben wil. Dat is het getuigenis, en waar dat gevonden wordt, is God verheugd en de vijand geërgerd. Laten we ons over de vijand geen zorgen maken. Het zal gebeuren.

c) De kroon van Christus

En in de derde plaats, niet alleen Zijn kruis, maar ook Zijn kroon. Ja, Zijn naam, de naam van Jezus, is boven iedere andere naam. Het is de *Koning* die in ons woont! Geliefden, “Wij zullen leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus” (Rom. 5:17). De Here Jezus is triomferend, overwinnend en heerlijk, en Hij woont in ons. Als ons geloof daarop rust, daarop steunt, dan wordt het getuigenis duidelijk dat Hij Heer is, dat Hij ons leven is, dat Hij ons karakter is. Het getuigenis bestaat niet slechts uit bepaalde ideeën of leringen. Het is een werkelijkheid. Het is het Woord van God dat werkelijkheid geworden is; het leven van Christus concreet geworden. Ja, het is Christus geopenbaard: een volk, een mensheid naar God; Gods geliefde Zoon tot uitdrukking gebracht.

Gods doel: realiteit

Dit alles toetst ons, onderzoekt ons. We willen het nu samenvatten. God heeft gesproken in Zijn geliefde Zoon: Zijn gehele Woord spreekt van Christus. En waar het God om gaat is dat Zijn gedachte, dat wat in Zijn hart leeft, aan ons geopenbaard wordt en in ons verwezenlijkt – het Woord van God realiteit geworden. Hebt u uzelf wel eens getoetst? Neem een bekende tekst: “Gij bewaart hen in volkomen vrede ...” (Jes. 26:3 Eng. vert.). Welnu, heb ik volkomen vrede?

Een enkel vers, één fragment van het Woord van God is een ontzaglijke uitdaging. Wat hebben we toch veel theorieën bij elkaar gebracht. De Here wil, stukje bij beetje, alles omzetten in realiteit, zodat wij dat *zijn* – Gods gedachte geopenbaard en gerealiseerd. Ons gebed moet zijn: “Here,

ik ken nog zo weinig van dit alles in werkelijkheid – ik wil zo graag dat het werkelijkheid in mij wordt.”

En dan is “het getuigenis” Gods Zoon belichaamd en uitgedrukt. Dat wil zeggen, Jezus. Niet wij. Niet een groep goed bedoelende christenen. De mensen moeten aan de kant, zodat de Zoon van God gezien kan worden. Dat wat zo kostbaar is voor God, is werkelijkheid. Daarin heeft God voldoening. We hoeven niet verbaasd te zijn dat de vijand van zijn kant tot actie overgaat. Maar wij moeten doorgaan, zonder ons te schamen, ons verheugend en onze ogen gericht op Hem.

GODS HUIS

God werkt altijd in alles naar een doel toe, zonder er ooit van af te wijken. En de vraag die onze harten bezig moet houden is: Wat doet God nu, in deze eindtijd waarin wij leven?

Er zijn tekenen van Zijn activiteit op velerlei terrein. Wij zijn ons bewust van de activiteit van de duisternis in de wereld, maar God werkt ook. Er is veel activiteit van de Heilige Geest. Maar temidden van al deze dingen die God doet, is er iets dat de sleutel is tot alles, iets wat God boven alles aan het doen is. En als wij niet ontdekken wat dat is, zijn wij bezig met allerlei activiteiten die er in wezen niet toe doen. We worden heel gemakkelijk in beslag genomen door één onderdeel, terwijl we het punt waar het om gaat helemaal missen. Het is een van de kenmerken van onze menselijke natuur dat we bezig zijn met secundaire dingen. Het gaat God om één allesbeheersend punt, en dat punt vormt de sleutel tot al het andere in de eindtijd. Als wij ook maar iets zien van waar het God om gaat, zal ons hart aangespoord worden om daar op in te gaan en te zeggen: "Here, dit is het waar we ons volledig voor in willen zetten."

God heeft per slot van rekening vanaf het allereerste begin dat ene doel voor ogen, maar in de eindtijd versnelt God Zijn werk en wordt het datgene wat op Zijn hart ligt, af te maken.

De sleutel tot Gods eindactiviteit

Wat is dan deze sleutel? God *bouwt*. De sleutel tot het einde is wat de Schrift aanduidt als het Huis van God. In het Oude Testament heeft God een verlost volk – Hij had Israël. Zij waren Zijn eigen vrijgekochte volk, verlost uit Egypte. Maar was dat alles wat God verlangde? Hield het daarmee op? Zei Hij: "Nu heb Ik een volk. Ik heb Mijn doel bereikt"? Zeker niet! Als dat zo was, dan zou een groot deel van het Oude Testament zonder betekenis zijn. Want de last van het Oude Testament is iets *in* het volk van God, iets in het *hart* van het volk van God, waarnaar Hij verlangde en wat permanent ontbrak. Óf het lag in de toekomst, waarnaar het volk nog op weg was, óf, als het voor korte tijd gerealiseerd werd, was het heel gauw weer weg, met het spijtige gevoel dat de Here niet meer had waar het Hem eigenlijk om ging.

Als we naar het Nieuwe Testament kijken zien we daar hetzelfde gebeuren. Het hele Nieuwe Testament is geschreven voor verlorene, geredde mensen. De last van het Nieuwe Testament is niet: "Laat u behouden". Het gaat God om iets *in* Zijn volk, wat zo verschrikkelijk ontbreekt. Wat is dat dan? Het is wat wij zojuist noemden: het *Huis* van God – Gods gebouw. Want God neemt geen genoegen met een klein begin, met iets wat niet af is. Het gaat God om volheid en verwezenlijking; iets dat Hem volledig bevrediging geeft.

We weten natuurlijk dat in oudtestamenteel type de tempel, dat grote huis van God, het doel was. God verlangde in een glorieus heiligdom te wonen temidden van Zijn volk. Hij verlangde een plaats te hebben waar Hij alles was, waar Zijn heerlijkheid geopenbaard werd. Dat type wees op de realiteit, op het feit dat God er niet mee tevreden is dat Zijn Zoon slechts in zeer beperkte mate in Zijn volk aanwezig is. Gods verlangen is dat Zijn volk een volkomen uitdrukking zou zijn van Zijn Zoon.

Christus – Gods enige doel

Dit brengt ons tot het basisfeit dat Gods enige doel de Christus is, dat God uiteindelijk geen ander doel heeft dan een Persoon. God heeft deze wereld, het hele universum, geschapen om een Persoon te verheerlijken, om dit tot een uitdrukking te maken van een Persoon die Hem volkomen bevredigde. "... in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem had voorgenomen ... om al wat in de hemel en op de aarde is onder één Hoofd, dat is Christus, samen te vatten" (Ef. 1:9,10). Het is alsof God zegt: "Mijn Zoon is zo volkomen zoals Ik het begeer, dat Ik niets anders wil. Alles wat niet met Hem overeenkomt, met die norm van volmaaktheid, ga Ik uitroeien. Alles moet naar het beeld van Mijn Zoon zijn." En uiteraard is het beeld van Zijn Zoon, die het beeld van God is, heerlijkheid en schoonheid. Dat is de aard en het karakter van God zelf. God wil het heelal niet vervullen met een uitwendige heerlijkheid, maar met een morele heerlijkheid, een heerlijkheid van karakter en aard.

U zegt: "Hoe kan dat invloed hebben op de geschapene dingen?" God heeft Zijn universum zo geschapen dat uiterlijke, materiële dingen hun karakter ontleen aan de morele krachten die erachter liggen. Kijk bijvoorbeeld naar het feit dat wanneer iemand innerlijk vol is van Christus, zijn hele wezen als het ware iets van Zijn heerlijkheid uitstraalt. En niet alleen wordt de innerlijke persoonlijkheid stralend, maar ook beïnvloedt die de omgeving weer. Straalt een huis niet het wezen uit van het soort mensen

dat er woont? Zo wordt de hele wereld volkomen onderworpen en gelijkvormig gemaakt aan de heerlijkheid van de Zoon van God. Het Oude Testament spreekt over de bomen in het veld die in hun handen klappen. Wanneer Christus op de troon zit, gaat alles stralen van de heerlijkheid van God.

Zelfs het duizendjarig rijk zal slechts een voorsmaak zijn, omdat duizend jaar per slot van rekening maar een druppel is in de emmer van de eeuwigheid. Er komt een dag dat alles plaats moet maken voor de vloed van de heerlijkheid van Zijn Persoon, en dan zal alle wreedheid en vijandschap zelfs uit deze geschapen wereld verdwenen zijn. We denken aan de tekst in Jesaja 11:9 en Habakuk 2:14: "... de aarde zal vol zijn van kennis des HEREN, zoals de wateren de bodem der zee bedekken." God is niet tevreden met minder dan dit, met iets dat nog het stempel draagt van nederlaag en dood. En er is iets in ons dat dit beantwoordt, dat wacht op het volledig vrijkomen van die heerlijkheid. Dat bedoelde Paulus toen hij zei: "Christus in u, de hoop der heerlijkheid" – de verwachting van heerlijkheid.

De volheid van Christus belichaamd in een volk

God is vastbesloten dat Zijn Zoon alles zal zijn en daarom is Hij niet tevreden voordat dit bereikt is. Maar die volheid van Christus moet allereerst belichaamd worden in een volk. De gemeente is bestemd om die belichaming van de heerlijkheid van Christus te zijn. God heeft ons geschapen opdat wij een volledige uitdrukking van Zijn geliefde Zoon zouden zijn, niet op individuele, geïsoleerde wijze, los van anderen, maar door letterlijk een eenheid te vormen, een volkomen geheel, in overeenstemming met Christus. Nu is de volledige *uitdrukking* van Zijn Zoon – niet slechts Christus wonend in ons, maar Christus alles, Zijn aanwezigheid, Zijn heerschappij, Zijn kracht – slechts daar mogelijk waar gebouwd wordt. De Here Jezus heeft niet alleen gezegd: "Ik zal mijn gemeente verkrijgen". Hij zei: "Ik zal mijn gemeente *bouwen*" (Mat. 16:18). Ook al heb je nog zoveel christenen bij elkaar, ze vormen geen bouwwerk voor de woonplaats van God, tenzij er een werkelijke verbondenheid is, een daadwerkelijk *samen* gebouwd worden; en het is het allermoeilijkste in de wereld, om zelfs maar twee heiligen samen te bouwen! Er zijn wel een heleboel stenen, maar waar is het gebouw, waar is de plaats waar de Here kan wonen? Er is heel wat materiaal, alle soorten materiaal, mensen die heen en weer rennen om materiaal te verzamelen, en toch is er geen plaats

waar de heerlijkheid kan wonen, omdat het Huis “goed ineensluitend” moet zijn, als “een woonstede Gods in de Geest” (Ef. 2:21,22). “Het huis”, zegt David, “moet zo groot zijn, dat het de roem en pracht van alle landen te boven gaat” (1 Kron. 22:5), omdat het “niet voor een mens bestemd is, maar voor de HERE God” (1 Kron. 29:1). De Here moet een heerlijk Huis hebben.

Maar wat zien we onder de christenen vandaag? Over het algemeen is er weinig eenheid, weinig samenhang. Er is wel een verlangen naar eenheid; er is een algemeen besef dat we het eigendom van de Here zijn en dat het goed is om samen te zijn. Maar wat we het meest zien is scheiding, apartheid. Bijna iedereen is een eenheid – een “freelance”. Geen wonder dat Jesaja zei: “Uw heilige steden zijn een woestijn geworden, Sion is een woestijn geworden, Jeruzalem een wildernis. Ons heilig en luisterrijk huis, waar onze vaders U loofden, werd een prooi der vlammen en al wat ons dierbaar was, een puinhoop” (Jes. 64:10,11). Er is praktisch niets dat echt de tegenwoordigheid van de Heer temidden van een verenigd volk doet zien.

En de individuele christenen dan? Velen zijn de kluts kwijtgeraakt. Je komt iemand tegen die God probeert te dienen in de een of andere bediening, maar hij heeft geen geestelijk thuis, hij heeft geen achtergrond. Hij is een opzichzelfstaande eenheid, die zichzelf moet bedruipen, met misschien enkele goede vrienden die “achter” hem staan, zoals dat heet. Maar dat is niet de gemeente. De Gemeente is een machtige organische eenheid. En als God dat heeft gevonden, is er niets meer puur persoonlijk, maar zijn we in alle dingen met elkaar verbonden en bij elkaar betrokken.

Neem het woord in Hebreeën 13. Drie keer spreekt de apostel over “voorgangers”, of letterlijk: “hen, die over u de leiding hebben”. Wat betekent dat? Dat er in het Huis van God verantwoordelijke broeders zijn. Er is geestelijke heerschappij. Als we elkaar zouden vragen: “Waar is jouw Huis van God en wie hebben de leiding over je?” zouden de meesten van ons waarschijnlijk zeggen: “Ik laat niemand over mij de leiding hebben!” Tenzij we geleerd hebben onder heerschappij te staan, zullen we nooit kunnen heersen. Tenzij we *geen* bediening gehad hebben, zullen we nooit een echte bediening kennen. Bij God komt bediening uit de diepte, als we geleerd hebben zonder bediening in het Huis van God te leven. Het Huis van God is helemaal geen freelance individueel iets. Het rekent met dat alles volkomen af en breekt ons, zodat we samen tot een organische eenheid gemaakt kunnen worden.

Een plaatselijke uitdrukking van de gemeente en haar uitwerking

Er staat of valt zoveel met een concrete uitdrukking van de gemeente.

a) De heerlijkheid van God

In de eerste plaats de heerlijkheid van God. Waar is de heerlijkheid? Bij de oprichting van de tempel volgens goddelijk voorschrift, lezen we: "... de heerlijkheid des HEREN vervulde het huis" (1 Kon. 8:11). Maar er is alleen daar heerlijkheid waar Christus alles is. Waar de mens nog iets is, is geen heerlijkheid. De Here moet iets doen in een volk om alle heerlijkheid voor Zich te krijgen.

De enige adequate vrucht van de verlossing is het Huis van God – een volk waarachtig samengevoegd in Christus en vol van Hem. Dat is de enige adequate vrucht van het lijden van de Here Jezus aan het kruis (Jes. 53:10). Toen Hij aan het kruis stierf, heeft Hij de verschrikkelijke barrière tussen ons en God weggenomen. "Wij zijn met God verzoend door de dood van Zijn Zoon" (Rom. 5:10). De barrière is opgeheven, er is niets meer tussen Hem en ons. Maar is dat voldoende als alle barrières onderling overeind blijven, zodat we alleen gemeenschap hebben naar boven toe? Nee, dat is niet de enige vrucht van de verlossing. We lezen dat Hij "de tussenmuur, die scheiding maakte, de vijandschap, weggebroken heeft" (Ef. 2:14), zodat zowel de Jood als de Griek door het kruis uitgeschakeld zijn, en er slechts "één nieuwe mens" is. Er is maar één manier om ooit één te kunnen zijn en dat is via het kruis. Het kruis breekt er doorheen.

En het kruis is de enige wijze om te bouwen. Want God gaat òns niet bouwen, nee, Hij wil van ons af en Zijn Zoon bouwen. Elke keer als wij te zien komen, is het alsof het bouwwerk afgebroken wordt; elke keer als wij afgebroken worden, komt het gebouw te zien! Wat een geweldig werk heeft de Here Jezus aan het kruis gedaan. Hij heeft de onderlinge vijandschap gedood en wij zijn gestorven aan onze gedachten over elkaar. Daar in Zijn machtige dood zijn wij gestorven aan onze tradities, meningen, voorkeuren, vooruitzichten – aan alles. Er is niets overgebleven. Alleen Christus!

b) God voorziet in de noden door Zijn volk

Ook als er maar een kleine uitdrukking van het Huis van God is, dan is daar een voortdurende zegen. Ik ken een broeder die in een gemeente kwam waar God werkelijk Zijn Huis bouwde. Het kruis had daar zijn werk

gedaan; er was eenheid, maar het was niet altijd even eenvoudig. Ik weet nog dat deze broeder eens zei: “Ik heb liever een moeilijke tijd hier, dan een fijne tijd ergens anders”. Maar het is niet alleen een kwestie van een fijne tijd, want het Woord zegt: “Wij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis” (Ps. 65:5). We hebben allen verschillende noden, maar wat is het wonderbaar als God het huis vervult. In een enkel ogenblik wordt er in uw nood voorzien. Als de Here in volheid aanwezig is, krijgen we antwoord op onze moeilijkheden en problemen. Het antwoord kan zijn dat u iets in orde moet maken; of het kan een vertroostend antwoord zijn, en u gaat getroost heen. Er is geen enkel gebrek waar het Huis van God is.

c) Een getuigenis voor de wereld

En waar is, zonder het Huis van God, het getuigenis voor de wereld, het antwoord op de nood van de wereld? De Gemeente is vandaag grotendeels verlamd. Wij moeten mensen zijn die ons verblijden, omdat wij weten dat we het antwoord hebben. We behoren als gemeente een getuigenis op aarde te zijn dat aantoonbaar is. Maar het getuigenis voor de wereld bestaat niet uit een aantal afzonderlijke christenen die proberen te getuigen. Het getuigenis voor de wereld is de Gemeente.

“Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Joh. 13:35). Als we recht voor God staan, niet alleen ten aanzien van Hem, maar ook ten aanzien van elkaar, gaat daar een merkbare invloed van uit. Er zijn genoeg geredde mensen, zodat de Here nu een machtig getuigenis had kunnen hebben. Als wij maar genoeg aangetrokken zouden worden tot Christus en verenigd worden in Hem, dan zou op veel plaatsen het licht gaan schijnen. De Here wil niet dat de Gemeente een soort ideaal is, maar een geweldige uitdrukking en afstraling van Zijn heerlijkheid op aarde.

Het is iets heerlijk als er een getuigenis is dat zegt dat Christus alles is. Er is werkelijk kracht in het leven van iedere persoon die daar deel van uitmaakt. U kunt uw hoofd opheffen; u hebt een getuigenis, u hoeft u niet te schamen. Maar zodra ons geestelijk thuis een vraagteken is, wordt ons getuigenis ondermijnd. We maken ons stilletjes uit de voeten, omdat we wel weten dat we er wel mooi over kunnen praten, maar dat het toch niet werkt. Het heeft geen zin tot ongeredde mensen te spreken als we ons zo voelen, omdat ze dat al in de gaten hebben voor we iets gezegd hebben. Het is beter om niets te zeggen en eerst ons eigen huis op orde te brengen en daarvoor alles op alles te zetten. Maar zodra het op orde is, is er zonder enige moeite of inspanning een klinkend getuigenis als u uitgaat. En als de

mensen zeggen: “O, maar weet je, het werkt niet”, kunt u zeggen: “Ja, het werkt wel – kom en zie!”

Evangelisatie – geen doel op zichzelf

Ja, God is aan het werk en we danken en prijzen Hem voor Zijn werkingen, maar die zijn niet het doel zelf. Begrijp me goed: evangelisatie, het redden van zondaren, is iets machtigs. We zien het in onze dagen en we verheugen ons erover. Maar als evangelisatie zou bestaan uit het verwekken van geestelijke kinderen, zonder hen in een huisgezin te brengen, kan het rampzalige gevolgen hebben. Evangelisatie is Gods manier om materiaal bijeen te brengen voor het *bouwwerk*, opdat er een heerlijk Huis zal zijn – de Gemeente – de uitdrukking van Christus.

Wie dit over het hoofd ziet, wordt met grote problemen en afval geconfronteerd, of op zijn best is er zeer beperkte vrucht voor de Here. Alleen een volle uitdrukking van Christus geeft voldoende “weidegrond” voor geredde zielen. Als pas wedergeboren zielen aan een levende gemeente worden toegevoegd, waar Christus Hoofd is, waar de Geest de heerschappij heeft, groeien ze heel snel. In zeer korte tijd kennen jonge mensen de Here even goed als sommigen die al jaren op de weg zijn – misschien zelfs beter. Dit alles is alleen mogelijk als God Zijn Huis heeft.

Gelooft u dat Hij het kan doen waar u woont? Ik geloof dat Hij het doet in iedere plaats waar Hij harten vindt die naar Hem uitgaan. Laten wij onszelf toewijden aan Hem, zodat Hij ons niet alleen een levend onderdeel van het bouwwerk kan maken, maar ook medewerkers met Hem in het bouwen van het Huis. Moge Hij onze harten opwekken en ons bereid en gehoorzaam vinden.